

Fővárosi Törvényszék
38.K.705.036/2020/22.

bejegyzve a 1231106 szám alatt
Luxembourg, 2022-08-04 A hivatalvezető
nevében
E-mail: 2022.07.21.
Benyújtva: 2022.08.04. Illéssy István
tanácsos

CURL GREFFE
Luxembourg
Érkező 04. 08. 2022

A bíróság a dr. Szlamka Gergely ügyvéd (1095 Budapest, Tinódi út 1-3. C lph. III/6.) által képviselt **MAX7 Design Kft.** (1137 Budapest, Radnóti Miklós u. 38. III/14.) felperesnek a dr. Csepregi Judit kamarai jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága** (1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.) alperes ellen adóügyben keletkezett közigazgatási jogvita (hiv. szám: 4327127337) iránti perében meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság a per tárgyalását felfüggeszti, és az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezi az alábbi kérdések tekintetében:

1) A közös hozzáadott értékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK (2006. november 28.) tanácsi irányelv (a továbbiakban: HÉA irányelv) 273. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányosság elvére is figyelemmel összeegyeztethető-e a Charta 16. cikkében foglalt vállalkozás szabadságával az a tagállami szabályozás, amely szerint egy társaság adószáma, illetőleg közösségi adószáma a társasággal szemben kiszabott adófizetési biztosíték meg nem fizetése miatt törölhető akkor is, ha a társaság tagjai közvetlenül nem értesülnek a társasággal szemben alkalmazott adófizetési biztosíték kiszabásáról, illetőleg arról, hogy az adófizetési biztosíték kiszabását a társasággal szemben a társaság vezető tisztségviselőjének egy másik, meg nem fizetett adótartozással rendelkező jogi személyben fennállt vagy fennálló tagsága vagy vezetése eredményezte?

2) A HÉA irányelv 273. cikke szerinti szükségesség, valamint a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányosság elvére is figyelemmel összeegyeztethető-e a Charta 16. cikkében foglalt vállalkozás szabadságával és a 47. cikke szerinti jogorvoslathoz való joggal az a tagállami szabályozás, amely szerint egy társaság adószáma, illetőleg közösségi adószáma a társasággal szemben kiszabott adófizetési biztosíték meg nem fizetése miatt törölhető akkor is, amennyiben a társaság döntéshozó szervének szabályszerű összehívására vonatkozó tagállami szabályozás általános rendelkezései által megkövetelt legkisebb határidő nem teszi lehetővé, hogy a döntéshozó szerv az adófizetési biztosíték kiszabásának okául szolgáló, akadályt hordozó vezető tisztségviselőt az adófizetési biztosíték kiszabásáról rendelkező adóhatósági határozat véglegessé válását megelőzően visszahívja és ezzel az adófizetési biztosíték kiszabásának okául szolgáló akadályt olyan határidőben megszüntesse, amely a biztosíték letételére vonatkozó kötelezettség megszűnését eredményezi, ezáltal az adószám törlését elhárítja?

3) Összeegyeztethető-e a Charta 16. cikkében foglalt vállalkozás szabadságával és annak a HÉA irányelv 273. cikke szerinti szükséges, illetőleg a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányos korlátozhatóságával, továbbá a Charta 47. cikkében foglalt hatékony jogorvoslathoz való joggal az a tagállami szabályozás, amely a jogalkalmazó szervek részére mérlegelési jogot nem biztosítva kógens módon írja elő, hogy

- a) az adófizetési biztosíték kiszabása okául szolgáló akadálynak az adófizetési biztosítékot kiszabó határozat véglegessé válását követően a társaság mint adózó általi elhárítása nem befolyásolja az adófizetési biztosíték teljesítésének kötelezettségét és ekként az adózó adószáma törlésének lehetőségét, még abban az esetben sem, ha az akadály elhárítására ugyan az adófizetési biztosíték

kiszabásáról rendelkező határozat véglegessé válását követően, azonban az adófizetési biztosíték megfizetésére nyitva álló határidőn belül került sor?

- b) a társaság mint adózó az adófizetési biztosíték meg nem fizetése esetén a biztosíték megfizetésére nyitva álló határidő leteltét követően még abban az esetben sem orvosolhatja az adószáma törlésének jogkövetkezményeit, amennyiben az adófizetési biztosíték okául szolgáló akadályt az adófizetési biztosíték kiszabásáról rendelkező határozat véglegessé válását követően, azonban az adófizetési biztosíték megfizetésére nyitva álló határidőn belül elhárította?**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az eljáró közigazgatási bíróság az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke alapján az alapügy elbírálásához szükséges uniós jogi rendelkezések értelmezését kéri az Európai Unió Bíróságától (a továbbiakban: Bíróság).

I. A jogvita tárgya és a releváns tények

- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2019. december 19. napján kelt 5911919576 számú határozatával a felperest 1.930.979,- Ft összegű adófizetési biztosíték megfizetésére kötelezte, mivel az adóhatóság 2019. december 13. napján a felperest illetően az adófizetési biztosíték elrendelésére okot adó személyi változásról szerzett tudomást. Az adófizetési biztosíték okát hordozó személy a felperes vezető tisztségviselője volt, aki 2017. február 14. napja és 2017. június 2. napja között a REGI FASHION Kft. „f. a.” vezető tisztségviselője volt, mely cég adótartozása a cég megszűnésének időpontjában (2019. február 9. napján) 1.930.979,- Ft volt.
- [3] A határozat a felperes és a vezető tisztségviselő részére került megküldésre, a kézbesítés napja mindkét esetben 2019. december 21. napja volt és a kézbesítés ténylegesen mindkét esetben azon vezető tisztségviselő által történő átvétellel valósult meg, aki az adófizetési biztosíték okát hordozó személy volt. Az adófizetési biztosíték megfizetésének határideje a határozat kézbesítésétől számított harminc nap, vagyis legkésőbb 2020. január 20. napja volt. A határozattal szemben 8 napon belül a vezető tisztségviselő részéről kimentési kérelemnek, a felperes részéről fellebbezésnek volt helye, mely jogorvoslatok igénybe vételének hiányában a határozat 2019. december 31. napján véglegessé vált.
- [4] A felperesi társaság tagjai jogorvoslati kérelem előterjesztése helyett az adófizetési biztosíték fizetésére okot adó körülményt szüntették meg akként, hogy 2020. január 7. napján a vezető tisztségviselőt felmentették és új vezető tisztségviselőt neveztek ki, a felperes pedig erre tekintettel az adófizetési biztosíték letétbe helyezését mellőzte.
- [5] Az elsőfokú hatóság – a jelen per tárgyát képező – 6131941790 számú határozatával elrendelte a felperes adószámának és közösségi adószámának törlését, tekintettel arra, hogy a felperes az elsőfokú hatóság 5911919576 számú határozatában megállapított adófizetési biztosíték letétbe helyezési kötelezettségének határidőben nem tett eleget.

- [6] A felperes fellebbezése folytán másodfokú adóhatóságként eljáró alperes a 4327127337 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
A határozat alapján megállapíthatóan az első- és a másodfokú hatóság döntését egyaránt az elsőfokú hatóság adófizetési biztosítékot megállapító 5911919576 számú végleges határozatában foglaltak teljesítésének felperes általi elmulasztására alapította.
- [7] A felperes a másodfokú határozattal szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz a másodfokú határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését kérve. A felperes álláspontja szerint a határozatok által felhívott és az egész eljárás alapjául szolgáló tagállami szabályozás jogszabálysértő, mert ellentétes a HÉA irányelv 273. cikkében, valamint a Charta 16. cikkében, 47. cikkében és 52. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.
- [8] Az alperes a felperesi keresetben foglaltakat nem vitatva azt hangsúlyozta, hogy a jogszabályok mérlegelési lehetőséget nem biztosítanak, az adófizetési biztosíték nem teljesítése esetén az adószám törléséről mérlegelés nélkül rendelkezniük kell, ezért a kereset elutasítását kérte annak megalapozatlan voltára hivatkozással.
- [9] Ezen alapügy érdemi elbírálásának előkérdéseként szükséges a Bírósághoz intézett kérdések megválaszolása az alábbiak szerint.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka, a felek érvei

- [10] A kérdést előterjesztő bíróság a felperes keresete alapján előzetes kérdésként a perben azt vizsgálja, hogy a 4327127337 számú határozat és azon keresztül az adóbiztosíték megfizetésére és az annak elmulasztása esetén követendő eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok összeegyeztethetők-e a közösségi jog felperes által hivatkozott szabályaival. Az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint ugyanis az adófizetési biztosíték letétbe helyezésére kötelezett társaság e kötelezettség nem teljesítésének jogkövetkezménye alól (ami a nemzeti szabályok értelmében nem az adószám felfüggesztése, hanem a törlése) akkor sem mentesül, ha a társaság tagjai a biztosítékot kiszabó határozatról való tudomásszerzést követően a társaság működésére vonatkozó törvények (a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:17. § (1) bekezdése és a 3:190. § (1) bekezdése) által biztosított határidőben, ez miatt azonban a biztosítékot kiszabó határozat véglegessé válását követően, de még a biztosíték letétbe helyezésére nyitva álló határidőben a biztosítékra okot adó körülményt elhárítják.
- [11] A felperes állítása szerint a Charta 16. cikke és 52. cikk (1) bekezdése akként értelmezendő, hogy a jelen ügyben irányadó nemzeti jogszabályok a tagok vállalkozásának szabadságát aránytalanul korlátozzák. A felperes hivatkozott arra, hogy a jelen ügyben az adófizetési biztosíték oka a felperes vezető tisztségviselőjével szemben állt fenn, ennek ellenére az alperes a felperesi társaság tagjait az akadályról és az adófizetési biztosíték kiszabásáról közvetlenül nem értesítette, arról csak a vezető tisztségviselő szerzett tudomást. A társaság tagjai ezért csak az adófizetési biztosítékot kiszabó, 5911919576 számú határozat véglegessé válását követően tudtak intézkedni az akadály elhárítása érdekében. Kiemelte a felperes azt is, hogy a társaság tagjai a nemzeti jogszabályok alapján előzetesen nem tudnak meggyőződni a vezető tisztségviselő személyének az adófizetési biztosíték okainak szempontjából vett megfelelőségéről, mivel az adófizetési biztosítékot megalapozó körülményekről nyilvántartás nem készül, valamint – az alperesi hivatkozással szemben – azokról igazolás sem kérhető, így

jelen esetben a tagok kizárólag akkor értesülhettek a biztosítéknyújtási kötelezettségről és annak okáról, amikor az akadályt hordozó vezető tisztségviselő őket az azt kiszabó határozatról tájékoztatta. Sérelemzte azt is, hogy a tagoknak az akadályról való azonnali tudomásszerzés esetén is csak 8 nap állt a rendelkezésükre az akadály elhárítására (mivel ennyi a fellebbezési határidő, amelyet követően a határozat véglegessé válik), a biztosíték nyújtására ugyanakkor 30 napos határidő állt fenn. A felperes hivatkozott a társaság legfőbb szervének működésére vonatkozó polgári jogi szabályokra, amelyek értelmében a 8 napos határidő a tagok számára a vezető tisztségviselő személyében fennálló akadály elhárítására – mivel a legfőbb szerv összehívására a nemzeti jogszabályok általában 15 napos határidőt írnak elő – nem elegendő. A felperes szerint az adófizetési biztosítékot kiszabó határozattal szembeni fellebbezés egyébként sem célravezető, mivel a nemzeti jogszabályok szerint e jogorvoslat a határozat végrehajtására nem rendelkezik halasztó hatállyal. A felperes hivatkozott az adófizetési biztosíték okainál súlyosabb, az Art. 24. és 19. §-ában szabályozott adóregisztrációs akadályokra, amelyek esetében a nemzeti jogszabályok az adózókra lényegesen kedvezőbb eljárási rendelkezéseket tartalmaznak, megsértve ezzel a HÉA irányelv 273. cikke által előírt egyenlő bánásmód követelményét.

[12] A felperes álláspontja szerint azzal, hogy a taggyűlés 2020. január 7. napján – az adóbiztosítékot kiszabó határozat véglegessé válását követően, de az annak letételére nyitva álló határidőben – a vezető tisztségviselőt felmentette, a biztosíték kiszabásának okát elhárította, ennek ellenére az adófizetési biztosíték letételének kötelezettsége a nemzeti jogszabályok alapján továbbra is terhelte. A felperes hivatkozott arra is, hogy – tekintet nélkül arra, hogy az adófizetési biztosíték okát a fentiek szerint elhárította – mivel az adófizetési biztosítékot határidőben nem fizette meg, így működése lehetetlenné vált, mivel a nemzeti jogszabályok alapján lehetetlen az adószám törlését eredményező mulasztás pótlása, az adószám törlésének közvetlen következménye pedig az, hogy az adózó törlésére, jogutód nélküli megszüntetésére kerül sor. A felperes álláspontja szerint tehát az adófizetési biztosítékra vonatkozó nemzeti jogszabályok aránytalan nehézséget és súlyos jogkövetkezményt eredményeznek a társaság és annak egyébként vétlen tagjai számára, akiknek nincs érdemi lehetőségük az akadály felismerésére vagy orvoslására, ekként indokolatlanul és aránytalanul korlátozzák a vállalkozáshoz való jogot, valamint sértik az egyenlő bánásmód követelményét.

[13] A felperes hivatkozott továbbá a HÉA irányelv 273. cikkére és az annak alapján kialakult, töretlen bírói gyakorlatra, ennek keretében a Bíróság C-146/05., C-385/09. és C-534/16. számú ügyekben hozott határozataira. A felperes álláspontja szerint a hivatkozott közösségi jog és bírói gyakorlat a jelen ügghöz akként kapcsolódik, hogy az adószám törlésével kapcsolatos adóhatósági döntés kihat a felperes hozzáadott értékadó-rendszerben történő részvételére, mivel az az Áfa elszámolásának, levonhatóságának kizártságát is eredményezi esetében. Minderre tekintettel hivatkozott az egyenlő bánásmód elvére, az adózóval szemben támasztott biztosíték kapcsán a HÉA irányelv 273. cikke szerinti szükségesség és a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányosság követelményére, valamint a Charta 47. cikkében foglaltak sérelmére. Jelen ügyben a felperes álláspontja szerint nem tekinthető a vállalkozás szabadsága arányos korlátozásának az az adófizetési biztosítékkal kapcsolatos nemzeti szabályozás, melynek alapján egy társaság adószáma a társaság részéről orvosolhatatlan módon törölhető – és ekként közvetetten jogutód nélküli megszüntetése érhető el – egy olyan, a vezető tisztségviselő személyében fennálló akadály folytán, amely egy enyhébb súlyú adótartozásra vezethető vissza és amelyről a tagok a legnagyobb gondossággal sem szerezhetnek tudomást előzetesen, továbbá amely akadály a tagok részéről nem vagy csak

súlyos nehézségek árán hárítható el az adófizetési biztosíték kiszabásáról rendelkező határozattal szembeni jogorvoslati határidőn belül. Hivatkozott végül a felperes a hatékony jogorvoslathoz való joggal összefüggésben az Emberi Jogok Európai Bíróságának 30696/09. és 17153/11. számú döntéseire is.

- [14] Az alperes vitatta, hogy a felperes által hivatkozott közösségi normák és bírósági gyakorlat irányadók a jelen ügyben. Álláspontja szerint ezek az EU közös hozzáadott értékadó-rendszere témakörében és a HÉA semlegesség elve tekintetében relevánsak, így jelen ügyre analógia útján sem feleltethetők meg. Kifejtette továbbá, hogy jelen ügyben a közösségi jog értelmezésének szükségessége nem merült fel, és a felperes valójában nem a közösségi jog, hanem a nemzeti jog értelmezését kérte a Bíróságtól, amely azonban a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik, s amely értelmezést a jelen ügyben alkalmazandó nemzeti jogszabályok tekintetében a Kúria már elvégezte az alperes által hivatkozott Kfv.I.35.591/2019/5. számú határozatában. Az alperes hangsúlyozta azt is, hogy az adófizetési biztosítékot előíró 5911919576 számú határozat nem az akadály elhárítására szólította fel a felperest, hanem az adófizetési biztosíték 30 napon belüli letétbe helyezésére (melynek elmaradása esetére rögzítette a súlyosabb szankció alkalmazását, vagyis az adószám törlését), továbbá, hogy a határozattal szemben 8 napon belül fellebbezésnek vagy kimentési kérelemnek lett volna helye, amellyel a felperes, illetve vezető tisztségviselője nem élt, az alapügy tárgya pedig már nem e határozat, hanem az adószám törlését elrendelő határozat jogszerűsége.

II. A releváns jogszabályi rendelkezések

- [15] Európai Unió jogszabályok:

- **A Charta 16. cikk**
A vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni.
- **A Charta 47. cikk**
Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.
Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez
- **A Charta 52. cikk (1) bekezdés**
(1) Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.
- **a Héa irányelv 273. cikk**
A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék a HÉA pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az

adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve, hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelembe a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

[16] Nemzeti jogszabályok:

- **az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 26. § [Adófizetési biztosíték]**

(1) Az állami adó- és vámhatóság adóregisztrációs eljárás keretében megvizsgálja, hogy az adószám megállapítását követően fennáll-e az adófizetési biztosíték előírásának a (2) bekezdésben meghatározott valamely oka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását követően adófizetési biztosíték letételére kötelezi az adózót, ha az adózó vezető tisztségviselője (...) olyan, más adózó volt vezető tisztségviselője (...), amely az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, egymillió forintot (...) meghaladó adótartozással jogutód nélkül szűnt meg, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői (...) jogviszony a felszámolás vagy a kényszertörlési eljárás kezdő napját megelőző háromszázhatvanadik napon, illetve azt követően bármelyik nap fennállt, és az adóregisztrációs eljárás megindításának időpontjáig az adótartozás az 59. § (1) bekezdés e) pontja alapján vagy egyéb úton nem térült meg.

[...]

(5) Az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó kötelezettségének az adózó

a) az állami adó- és vámhatóság erre a célra megnyitott elkülönített letéti számlájára történő egyösszegű befizetéssel, illetve

b) a kiállításától számított tizenkét hónapon keresztül érvényes, az előírt adófizetési biztosíték összegéről szóló, az állami adó- és vámhatóság mint kedvezményezett javára, a Magyar Nemzeti Bank nyilvántartásában szereplő, vagy az Európai Unió más tagállamában honos, bejegyzett pénzügyi intézmény, pénzforgalmi intézmény, befektetési vállalkozás által kiállított garancialevél benyújtásával

tehet eleget. A biztosíték befizetését vagy a bankgarancialevél benyújtását az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó határozat kézbesítését követő harminc napon belül kell teljesíteni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(6) Az állami adó- és vámhatóság a 246. §-ban foglaltak szerint jár el, azzal, hogy az adószám törlését elrendelő határozatot hirdetményi úton történő közlés mellőzésével közvetlenül az adózóval közli, ha az adózó az állami adó- és vámhatóság által előírt adófizetési biztosíték letétbe helyezési kötelezettségének az (5) bekezdésben meghatározott határidőben nem tett eleget.

[...]

(10) Az a vezető tisztségviselő (...), akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adófizetési biztosítékot előírta, a határozat közlésétől számított nyolcnapos jogvesztő határidőn belül a 20. § (1) bekezdése szerinti kimentési kérelmet terjeszthet elő. A kérelem elbírálására 20. § (2)-(7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(11) Az adófizetési biztosíték kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha a

biztosíték véglegessé vált megállapítását követően a vezető tisztségviselő (...) személyében történt változás következtében az adófizetési biztosíték előírásának (2) bekezdésben meghatározott valamely oka már nem állapítható meg.

- **Art. 28. § [Jogorvoslat az adófizetési biztosítékkal kapcsolatban]**

(1) A fellebbezést az adófizetési biztosíték letételére kötelező határozat (e § alkalmazásában határozat) közlésétől számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

[...]

(4) A határozat ellen benyújtott fellebbezésnek az adófizetési biztosíték letételére nincs halasztó hatálya.

- **Az Art. 24. § [Változás-bejelentéshez kapcsolódó adóregisztrációs eljárás]**

(1) Az állami adó- és vámhatóság

a) a cégbejegyzésre kötelezett adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja,

[...]

c) a korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese hiányában bármely tagja vagy részvényese, egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes személyében történt változásról történt tudomásszerzést követően harminc napon belül megvizsgálja, hogy a változásbejegyzés napján a változás miatt bekövetkezett-e a 19. § (2) bekezdés a) pont aa) alpontjában, b), vagy c) pontjában meghatározott valamely akadály, vagy a változás-bejegyzés napját megelőző öt éven belül a 19. § (2) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontjában meghatározott valamely akadály.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az akadály megállapítása esetén felszólítja az adózót, hogy a felszólítás kézbesítésétől számított negyvenöt napon belül hárítsa el azt. Abban az esetben, ha az adózó nem tesz eleget a felszólításnak és mulasztását nem menti ki, a 246. § szerint jár el. A tag vagy részvényes személyében a 19. § (2) bekezdésében meghatározott valamely akadály az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati jog, vagy minősített többségű befolyás csökkenése következtében is bekövetkezhet.

- **Az Art. 19. § [Az adószám megállapításának akadályai az adóregisztrációs eljárásban]**

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, részvényese

a) olyan, más adózó jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, amely

aa) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, száznyolcvan napon keresztül folyamatosan fennálló, ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adótartozással rendelkezik,

ab) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett,

ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adó tartozással jogutód nélkül szűnt meg, vagy

ac) adószámát az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül a 227. § (3) bekezdésében és a 246. §-ban felsorolt okból, az ott meghatározott eljárásban jogerősen törölte,

b) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, száznyolcvan napon keresztül folyamatosan fennálló, ötmillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében tízmillió forintot meghaladó adó tartozással rendelkezik, vagy

c) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján a vezető tisztségviselői pozíciótól, illetve e foglalkozástól jogerősen eltiltottnak minősül.

- **Art. 246. § [Az adószám törlése]**

(7) Az adószám törlését követően az adózó az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kérelmében kérheti az adószám megállapítását. Az állami adó- és vámhatóság az adószámot a kérelem benyújtása napjával abban az esetben állapítja meg, ha

a) az adószám törlésének oka már nem áll fenn,

b) az adózó teljeskörűen pótolta az adószám törlésének alapjául szolgáló mulasztását

- **A Ptk. 3:17. § [A döntéshozó szerv ülésének összehívása]**

(1) A döntéshozó szerv ülését a vezető tisztségviselő meghívó küldésével vagy közzétételével hívja össze.

[...]

(5) Ha a döntéshozó szerv ülését nem szabályszerűen hívták össze, az ülést akkor lehet megtartani, ha az ülésen valamennyi részvételre jogosult jelen van, és egyhangúlag hozzájárul az ülés megtartásához.

- **A Ptk. 3:190. § [A napirend]**

(1) A taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni. A meghívók elküldése és a taggyűlés napja között legalább tizenöt napnak kell eltelnie. A társasági szerződés három napnál rövidebb időtartamot érvényesen nem határozhat meg.

III. Az előzetes döntéshozatali eljárás szükségességének indokai

[17] A kérdést előterjesztő bíróság a másodfokú adóhatóság 4327127337 számú határozatának felülvizsgálatára hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság. A felperes hivatkozása szerint az Art. 26. § (2), (5), (6) és (11) bekezdései, valamint 28. § (4) bekezdése ellentétes a HÉA irányelv 273. cikkében és a Charta 52. cikk (1) bekezdésében előírt egyenlő bánásmód és arányosság követelményével, valamint a Charta 16. cikkében biztosított vállalkozás szabadságával és a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való joggal is.

[18] A bíróság álláspontja szerint az eredményes felperesi hivatkozás következménye az uniós jog elsőbbségének elve alapján a nemzeti jog félretétele lehet, amely azonban az uniós jog értelmezését is megköveteli, ezért a bíróság mindenekelőtt az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének a C-283/81. számú CILFIT-ügyben megfogalmazott feltételeinek

meglétét vizsgálta.

- [19] A Bíróság joggyakorlata alapján az uniós rendelkezés akkor szorul a Bíróság általi értelmezésre, ha az adott norma nem felel meg az *acte claire* és az *acte éclairé* követelményének, vagyis, ha a felmerült kérdés releváns, a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést a Bíróság még nem értelmezte, avagy a közösségi jog helyes alkalmazása nem nyilvánvaló olyannyira, hogy az minden észszerű kétséget kizárjon.
- [20] Mivel a felperes adószámának és azzal egyidejűleg közösségi adószámának törlésére az adófizetési biztosíték Art. 26. § (2) bekezdésében meghatározott feltételeinek fennállása, illetőleg annak az Art. 26. § (5) bekezdése szerinti törvényi határidőben való meg nem fizetése miatt került sor, ezért a felperes keresetének érdemi elbírálhatóságához az szükséges, hogy a bíróság a felperes keresetét az abban hivatkozott körben, vagyis az adófizetési biztosítékkal kapcsolatos eljárás uniós jogba való ütközése tekintetében megalapozottnak találja, ugyanis – ahogy arra az alperes helyesen mutatott rá –, az alperes által alkalmazandó jogszabályok az adófizetési biztosíték meg nem fizetése esetére *kogens* módon, tehát mérlegelés nélkül az adószám törlését írják elő az adóhatóság számára, még abban az esetben is, ha a határozat meghozatalakor az adófizetési biztosíték fizetésére kötelezés oka már nem áll fenn [Art. 26. § (11) bekezdés], tekintettel például arra, hogy – mint jelen ügyben – az adózó által megszüntetésre került. Ekként az Art. 26. §-ának és 28. §-ának a HÉA irányelv 273. cikkében és a Chartában deklarált elveknek való megfelelése kihat az ügy érdemére, ezért az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének azon feltétele, hogy a kérdés releváns legyen, vagyis a kérdésre adott, felperesnek kedvező válasz esetén eltérő döntés legyen hozható az ügy érdemében, fennáll.
- [21] A bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy a kérdéses rendelkezéseket a Bíróság értelmezte-e, vagyis, hogy tagállami bíróság kezdeményezett-e a felperes által hivatkozott rendelkezés kapcsán előzetes döntéshozatali eljárást. E körben megállapítható, hogy ugyan a Bíróság a HÉA irányelv 273. cikkét – a Charta 16. cikkére is kiterjedően – korábban a C-534/16. számú, BB construct s. r. o. kontra Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ügyben hozott 2017. október 26-i ítéletében [ECLI:EU:C:2017:820] (a továbbiakban: BB construct-ítélet) vizsgálta, azonban nem a magyar, hanem a szlovák jogszabályokkal összefüggésben, melyek tekintetében vitathatatlan, hogy a szlovák jogszabályok – a magyar jogszabályok által előírt adófizetési biztosítékhoz hasonló tartalmú – adóbiztosíték fizetését írják elő, azonban a hivatkozott ügyben jelen pertől eltérően nem az adófizetési biztosíték megállapítása és fizetése érdekében folytatandó eljárás volt a vizsgálat tárgya, hanem kizárólag az adóbiztosíték összege, továbbá mivel a HÉA irányelv 273. cikke felhatalmazó rendelkezés, mely a felhatalmazás kereteit határozza meg, ezért az annak való megfelelés minden ügyben az ügy egyedi körülményeitől függ. Minderre tekintettel a bíróság azt állapította meg, hogy az előzetes döntéshozatal iránti eljárás kezdeményezésének azon feltétele, hogy a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést a Bíróság még nem értelmezte, a felperes keresetében meghatározott szempontokból, fennáll. E helyütt a kérdést előterjesztő bíróság arra is utal, hogy az alperesi állásponttal szemben a felperesi érvelést osztja a tekintetben, hogy a HÉA irányelv 273. cikkének rendelkezése a jelen ügyben releváns, jóllehet az ügy közvetlenül nem a közös hozzáadott értékadó-rendszer érinti, azonban a felperes belföldi és közösségi ügyletei révén – melynek elengedhetetlen feltétele a felperes adószámának, illetőleg a közösségi adószámának a megléte – érintheti, a HÉA irányelv szóban forgó rendelkezésének értelmezése tehát mindenképpen kihat az alapügy eldöntésére.

- [22] Végül a bíróság vizsgálta annak a feltételnek a fennállását is, hogy a közösségi jog helyes alkalmazása nem nyilvánvaló-e olyannyira, hogy az minden észszerű kétséget kizárjon. Mivel a nemzeti jogszabályok alapján a Kúria ítéletei által kialakult bírósági gyakorlat, melyre az alperes is hivatkozott, és amelytől való eltérést a bíróságnak érdemi döntésében kötelező megindokolnia, abba az irányba mutat, hogy az adófizetési biztosíték Art. 26. § (5) bekezdése szerinti határidőben történő letétbe helyezésének elmaradása – még az adófizetési biztosíték kiszabásának alapjául szolgáló ok elhárítása esetén is – az adózó által orvosolhatatlan módon az adószám törlését eredményezi az Art. kogens rendelkezései alapján. Ezen túlmenően a közösségi jog jelen ügyben történő alkalmazásának szükségessége tekintetében jelentős különbségek állnak fenn a peres felek érvelésében, ami azt látszik alátámasztani, hogy az adóhatóság és a nemzeti bíróságok jogalkalmazása során érvényesülő tagállami gyakorlat ezen ok miatt sem felel meg a CILFIT ügyben kialakított acte claire doktrínának. Minderre tekintettel az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének azon feltétele is fennáll jelen ügyben, hogy a közösségi jog helyes alkalmazása a tagállami jogalkalmazási gyakorlat miatt nem nyilvánvaló olyannyira, hogy az minden észszerű kétséget kizárjon.

IV. A bíróság által feltett kérdésekhez

- [23] A kérdést előterjesztő bíróság első és második kérdése szorosan összefügg egymással. E kérdések ugyan a közösségi jog értelmezésének olyan aspektusaira irányulnak, melyek alapján a nemzeti jogszabályok érintett rendelkezései a közösségi joggal esetlegesen önmagukban is ellentétesek lehetnek – ezért indokolt külön vizsgálatuk –, a bíróság által feltett kérdések lényege azonban úgy is megfogalmazható, hogy amennyiben az adófizetési biztosíték oka a vezető tisztségviselő személyében áll fenn, összeegyeztethető-e a Charta 16. cikkében meghatározott vállalkozás szabadságának tartalmával – figyelemmel a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányosság elvére is – az az alapügyhöz hasonló helyzetben alkalmazandó tagállami szabályozás, amely szerint a társasággal szemben az adófizetési biztosíték kiszabásáról, illetve e rendelkezés teljesítésének vagy elmulasztásának jogkövetkezményeiről az adóhatóság lényegében a társaság tagjainak kizárásával, illetve döntésük, valamint az adófizetési bíróság kiszabásának okára vonatkozó tudomásuk figyelmen kívül hagyásával dönthet. Még egyszerűbben fogalmazva, s utalva e tekintetben a Charta 52. cikk (1) bekezdésében és a BB construct-ítélet 36. bekezdésében foglaltakra is: a vállalkozás szabadságának és a gazdasági tevékenység gyakorlásának jogszerű és arányos korlátozását jelenti-e, ha az adóhatóság olyan módon dönthet a végső soron a társaság működését és létezését is érintő adófizetési biztosítékról és annak jogkövetkezményeiről, hogy ezzel kapcsolatban a társaság tagjainak – akik az adófizetési biztosíték okát képező körülménnyel nem érintettek és arról esetlegesen korábban tudomással sem bírtak, mivel arról csak az adóhatóság határozatából értesültek – érdemi intézkedési, döntési lehetőségük nincsen az adófizetési biztosíték okának megszüntetése érdekében. Az első és második kérdés tehát a társaság tagjainak érdemi intézkedési, döntési lehetőségének kizártságát vizsgálja, két különböző szempontból. Az első kérdés a társaság tagjainak tudomásszerzését érinti, míg a második kérdés a társaság tagjainak érdemi intézkedési, döntési lehetőségeire vonatkozik.
- [24] Az első kérdéshez: az alapügyben az adófizetési biztosíték kiszabásának oka kizárólag a felperes vezető tisztségviselőjének személyében állt fenn, és erről az okról a társaság tagjai előzetesen nem szerezhettek tudomást, ugyanis a nemzeti jogszabályok értelmében nincs olyan nyilvántartás, illetve nem kérhető olyan igazolás, amely az adófizetési biztosíték Art. 26. § (2) bekezdésében meghatározott okát – annak fennállását vagy hiányát – igazolná. Ennek ellenére az elsőfokú hatóság a biztosítékot kiszabó határozatot kizárólag a vezető

tisztségviselővel közölte és a tagokkal is csak maga az érintett vezető tisztségviselő ismertette a határozatot. E körülmény szorosan összefügg a biztosítékot kiszabó határozattal szembeni jogorvoslatra nyitva álló határidővel, s ekként a társaság tagjainak a második kérdésben érintett intézkedési lehetőségeivel is, mivel az akadály elhárítása az Art. 26. § (11) bekezdése értelmében csak a biztosítékot kiszabó határozat véglegessé válása előtt eredményezheti a biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettség megszűnését, a határozat véglegessé válása ugyanakkor a vezető tisztségviselő általi tudomásszerzéshez, nem pedig a tagok általi tudomásszerzéshez kötött, jóllehet az okot csak a tagok háríthatják el. Ezért a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy a tagállami szabályozás értelmében az adófizetési biztosítékot kiszabó határozatot az adóhatóság nem köteles közvetlenül közölni az adófizetési biztosíték okával nem érintett tagokkal is (amint arra az alapügyben nem is került sor), a Charta 52. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon aránytalanul korlátozza a Charta 16. cikkében foglalt vállalkozás szabadságát, mivel ilyen módon a végső soron a társaság működését és létét érintő rendelkezés a társaság tagjainak tudomásszerzésétől függetlenül fejtheti ki joghatásait.

[25] A második kérdéshez: az Art. 26. § (11) bekezdésének a fentiekben érintett rendelkezése összefüggésben áll a társaság tagjainak intézkedési lehetőségeivel is. Mivel az alapügyben a végső soron a társaság működését és létét érintő adófizetési biztosíték okát kizárólag a vezető tisztségviselő személyének megváltoztatásával lehetett elhárítani, amelyről a nemzeti jogszabályok szerint – az alperes által vitatottan – a társaság tagjaiból álló legfőbb szerv volt jogosult dönteni, így szükségszerűen összefügg a Charta 16. cikkében biztosított vállalkozás szabadságával az a körülmény, hogy a nemzeti jogszabályok milyen érdemi intézkedési lehetőséget biztosítanak a társaság tagjainak az akadály olyan módon történő elhárítására, hogy az az adófizetési biztosíték letétbe helyezési kötelezettségét megszüntesse. A kérdést előterjesztő bíróság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy bár az alperes kétségkívül helytállóan hivatkozik arra, hogy az adófizetési biztosítékot megállapító határozat az adózót elsősorban nem arra hívja fel, hogy hárítsa el a biztosíték megállapításának okát, hanem arra, hogy helyezze letétbe a biztosítékot, mivel az Art. 26. § (11) bekezdése értelmében az adózónak lehetősége van az adófizetési biztosíték okául szolgáló körülménynek e kötelezettséget kizáró elhárítására, ezért szükségszerűen vizsgálandó – a Charta 16. cikke szerinti vállalkozás szabadságával és az 52. cikk (1) bekezdése szerinti szabadság korlátozhatóságának arányosságával összefüggésben –, hogy a nemzeti jog ennek tényleges lehetőségét milyen módon biztosítja. Még indokoltabb e kérdés vizsgálata annak fényében, hogy az Art. 28. § (4) bekezdése értelmében az adófizetési biztosítékot megállapító határozattal szembeni jogorvoslat a határozat végrehajtására nem rendelkezik halasztó hatállyal, így ennek igénybevétele az adózó szempontjából kevésbé célszerű, mint az akadály olyan határidőben történő elhárítása, amely megszünteti a biztosíték letételére vonatkozó kötelezettségét.

[26] A fentiekben kifejtettek szerint az Art. 26. § (11) bekezdése alapján erre a határozat közlésétől számított 8 napon belül van lehetőség, ugyanis ezen határidőt követően önmagában az adófizetési biztosíték okának megszüntetése már nem eredményezi az annak letételére vonatkozó kötelezettség megszűnését, és a súlyosabb jogkövetkezmény – az adószám törlése – ekkor már csak a biztosíték letételével kerülhető el. A nemzeti jog tagok döntéshozatalára vonatkozó szabályait általában a jogi személyek és a felperes mint korlátozott felelősségű társaság esetében a Ptk. 3:17. § (1) bekezdése és 3:190. § (1) bekezdése határozza meg, amelyek szerint a legfőbb szerv összehívása és annak döntéshozatala között legalább 15 napnak kell eltelnie. A két rendelkezés összevetéséből a kérdést előterjesztő bíróság szerint az következik, hogy e jogszabályi környezet aránytalanul korlátozza a Charta 16. cikkében

foglalt vállalkozás szabadságát, mivel a társaságnak ténylegesen nincs módja az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó kötelezettség olyan módon történő megszüntetésére, hogy az akadályt a tagok döntése révén elhárítsa (a nemzeti jogszabályok lényegében indokolatlanul megfosztják a társaságot ennek lehetőségétől), ekként pedig kizárólag úgy kerülheti el az adószám törlését, s így végső soron jogutód nélküli megszüntetését, amennyiben az adófizetési biztosítékot megfizeti.

[27] A második kérdés által vizsgált körülményekkel kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy az adófizetési biztosítékre vonatkozó nemzeti jogszabályok rendelkezései összhangban vannak-e a HÉA irányelv 273. cikke szerinti egyenlő bánásmód elvével, illetőleg azzal összefüggésben a szintén e cikk által a nemzeti szabályalkotásra előírt szükségesség és a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti arányosság elvével, mely szempontból a nemzeti szabályokat a felperes is sérelmezi. Míg ugyanis az Art. 26. § (2) bekezdése alapján az adófizetési biztosíték körében az egymillió forintot meghaladó adótartozás bír relevanciával (ez az alapügyben fennálló ok), addig az Art. 24. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó 19. § (2) bekezdés a) pontja szerinti adóregisztrációs akadályok körében az ötmillió forintot meghaladó adótartozás – tehát egy, az adófizetési biztosítékre okot adó körülménynél súlyosabb körülmény – képezi az adószám törlésének egy, a társaság változásbejegyzéséhez kapcsolódó lehetséges indokát. Az egyenlő bánásmód és az arányosság elveinek sérelmét a felperes szerint ezekkel kapcsolatban az okozza, hogy míg az adófizetési biztosíték esetében az Art. 26. § (11) bekezdése értelmében a társaságnak mindössze 8 napja van az akadály elhárítására, addig az adóregisztrációs akadály 24. § (1) bekezdés a) pontja szerinti – súlyosabb – esetében az Art. 24. § (2) bekezdése értelmében 45 napja van az akadály elhárítására. Az adóhatóság felhívásának megfelelő intézkedés elmulasztása mindkét esetben azonos jogkövetkezményekkel van fenyegetve, amely az adószám Art. 246. §-a szerinti törlése. Mindezek alapján tehát a társaság a vezető tisztségviselő alacsonyabb összegű adótartozással érintett, megszűnt társasággal való kapcsolata folytán szűkebb határidővel és az akadály elhárításának érdemi, valós lehetősége nélkül kerülhet ugyanazon súlyos, a társaság működését és létét kizáró jogkövetkezmény alá, mint a magasabb összegű adótartozással érintett, megszűnt társasággal való kapcsolata esetén, amely nemzeti jogszabályok a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint sérthetik a HÉA irányelv és a Charta fentebb megnevezett elveit és követelményeit.

[28] A kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdése az adófizetési biztosítékre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak a nemzeti bírósági gyakorlat által is megerősített és a fentiekben már részben érintett két sajátosságára vonatkozik. A 3) a) részkérdéssel érintett sajátosság az, hogy az adófizetési biztosíték okának elhárítása csak az azt kiszabó határozat véglegessé válását megelőzően eredményezi a biztosíték letételére vonatkozó kötelezettség megszűnését, a véglegessé válást követően azonban a letételre nyitva álló határidőn belül magának az oknak a társaság általi elhárítása a biztosíték letételére vonatkozó kötelezettséget nem szünteti meg. A 3) b) részkérdéssel érintett sajátosság az, hogy a nemzeti jog által a biztosíték letételére meghatározott határidő eredménytelen elteltével az ekkor már az adószám törlését eredményező ok többé nem hárítható el, így a társaság sem az adófizetési biztosíték okának előzőek szerinti megszüntetésével, sem pedig az adófizetési biztosíték utólagos megfizetésével nem orvosolhatja az adószáma törlését, ennek következményeként pedig a jogutód nélküli megszüntetését, továbbá ebben az esetben az adószám törléséről rendelkező adóhatósági határozattal szemben igénybe vett bírósági jogorvoslat sem vezethet ilyen eredményre, ami miatt a kérdést feltevő bíróságnak kétsége van a tekintetben, hogy a Charta 47. cikkében deklarált hatékony és tényleges jogorvoslati jog, illetőleg az 52. cikk (1)

bekezdése szerinti arányosság követelménye e szabályozás által érvényesül-e.

- [29] A 3) a) részkérdés összefüggésben áll a nemzeti jog második kérdésben vizsgált szabályaival is. Mivel a kérdést előterjesztő bíróság fentiekben kifejtett álláspontja szerint a nemzeti jog rendelkezései alapján az alapügyben a felperesi társaságnak mint adózónak nem volt tényleges lehetősége az adófizetési biztosíték okának olyan módon történő elhárítására, hogy az a biztosíték letételére vonatkozó kötelezettségét megszüntesse, ezért a nemzeti jog 3) a) részkérdés által vizsgált sajátosságát akár ennek fényében is lehetséges lenne vizsgálni, de lehetséges ugyanakkor e kérdés önálló vizsgálata is. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint azonban a vizsgálat alapja mindkét esetben annak mérlegelése, hogy mihez fűződik nyomósabb érdek: a biztosíték megfizetéséhez vagy a biztosíték okának elhárításához. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint – figyelemmel a HÉA irányelv 273. cikkében foglaltakra, a Charta 16. cikke szerinti vállalkozás szabadságára és e jog korlátozásának a Charta 52. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeire, valamint a BB construct-ítélet 36-42. bekezdéseiben foglaltakra – a közösségi jog alapján elsődlegesen a biztosíték okának elhárításához fűződik közérdek, ezért elsősorban ezt kellene lehetővé tennie a nemzeti jogszabályoknak, és nem a minél nagyobb összegű adófizetési biztosíték minden körülménytől, így különösen az azt megalapozó ok elhárításától független letétbe helyezését, mivel a vállalkozás szabadságának indokolatlan és aránytalan korlátozását jelenti az a nemzeti szabályozás, amely a biztosíték okának a biztosíték megfizetésére nyitva álló határidőn belül, azonban a biztosítékot megállapító határozat véglegessé válását követően történő elhárítása esetén változatlanul fenntartja a biztosíték letétbe helyezésére vonatkozó, vagyis a társaság rendelkezésére álló források szabad felhasználását korlátozó, ebből következően pedig a vállalkozás szabadságát sértő kötelezettséget (vö. BB construct-ítélet 38. bekezdés).
- [30] Mindezekon túlmenően az alapügyben a felek között az adófizetési biztosíték megfizetésére nyitva álló, az Art. 26. § (5) bekezdése szerinti határidő értelmezése és ennek, valamint az Art. 26. § (11) bekezdésében foglalt kötelezettségnek az Art. 246. § (7) bekezdés b) pontjára vonatkozó hatása tekintetében is vita alakult ki. Annak előre bocsátása mellett, hogy a szóban forgó határidőre vonatkozó nemzeti jogszabályi rendelkezést a nemzeti bírósági gyakorlat már jogvesztő határidőként értelmezte (ld. Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.388/2019/8. és a Kúria Kfv.I.35.591/2019/5. számú határozatai), és ilyen módon kizárta az adófizetési biztosíték letételének elmulasztása esetén az adószám törlését eredményező mulasztás adózó általi pótlásának lehetőségét, a kérdést előterjesztő bíróság erre tekintettel is szükségesnek találja e nemzeti joggyakorlat és a szóban forgó nemzeti jogszabályok közösségi joggal való összhangjának megállapíthatósága érdekében a közösségi jog értelmezését. Az alapügyben ugyanis a felperes adózó, bár elhárította az adófizetési biztosíték okát képező körülményt, azzal, hogy emellett az adófizetési biztosítékot nem fizette meg határidőben, végérvényesen elesett annak lehetőségétől, hogy az adószáma törlését orvosolni tudja, mivel a nemzeti bírósági gyakorlat értelmében ezzel jogvesztő határidőt mulasztott, így többé nem kerülhet olyan helyzetbe, hogy teljes körűen pótolja az adószám törlésének alapjául szolgáló mulasztását, amely az adószám törlésének orvoslásához elengedhetetlen volna [Art. 246. § (7) bekezdés b) pont].
- [31] Mindez a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint egyrészt aránytalanul és indokolatlanul korlátozza a Charta 16. cikke szerinti vállalkozás szabadságát, mivel a társaság az adószám törlését kizárólag a társaság rendelkezésére álló források szabad felhasználását korlátozó, ebből következően pedig a vállalkozás szabadságát sértő kötelezettség – az adófizetési biztosíték – teljesítésével kerülheti el, egyúttal sérti a Charta 47. cikke szerinti

hatékony jogorvoslathoz való jogot is, mivel az adófizetési biztosíték megfizetésére kötelező határozattal szemben mindössze 8 nap áll a vezető tisztségviselő rendelkezésére a kimentési kérelem előterjesztésére, illetőleg a felperes részére a fellebbezés előterjesztésére, úgy, hogy a fellebbezésnek az adófizetési biztosíték fizetésére nincs halasztó hatálya, az adószám törléséről rendelkező határozattal szemben bírósághoz forduló felperes keresete alapján eljáró bíróságnak pedig mérlegelési jogkör hiányában nincs lehetősége azon körülmény figyelembe vételére, hogy az adószám törléséről rendelkező határozat meghozatalakor azon ok, ami miatt az eljárás megindult, már nem áll fenn annak társaság általi megszüntetése miatt, ekként a bíróság az eljárási jogszabályok szerint rendelkezésére álló döntési lehetőségei (az adóhatósági határozat megsemmisítése vagy megváltoztatása) révén sem hozhatja olyan helyzetbe az adózót, hogy az adófizetési biztosíték megfizetésére kötelezés okának megszüntetése okán azt Art.-ban szabályozott legsúlyosabb jogkövetkezmény, az adószám törlése, majd annak következményeként a jogalanyiség elvesztése alól mentesítse. Itt jegyzi meg a bíróság, hogy az adószám törlését követően a cégbíróság végzésével a kereset benyújtására nyitva álló 30 napos határidőben a felperest eltiltotta a további működéstől és elrendelte a kényszertörlési eljárás megindítását, így a felperesnek a perlésre csak az azonnali jogvédelem iránt előterjesztett kérelmének való a bíróság általi helyt adása révén volt lehetősége.

Mindezekre tekintettel a bíróság a Kp. 34. § (1) bekezdés a) pontja értelmében előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezéséről határozott, és a Kp. 34. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126. § (1) bekezdés a) pontja szerint a peres eljárást az előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesztette.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. május hó 31. napján

dr. Hajdú Ágnes s. k.
bíró

A kiadmány hitelesül:

